

SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2016)0504

Instrumenti skupne kmetijske politike za zmanjšanje nestanovitnosti cen na kmetijskih trgih

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. decembra 2016 o instrumentih skupne kmetijske politike za zmanjšanje nestanovitnosti cen na kmetijskih trgih (2016/2034(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju uredb (EU) št. 1305/2013, (EU) št. 1306/2013, (EU) št. 1307/2013 in (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o skupni kmetijski politiki Evropske unije,
 - ob upoštevanju študije iz marca 2016 z naslovom *État des lieux sur les outils de gestion des risques mis en place par les États membres pour la période 2014-2020: cadres nationaux et européens (Stanje na področju instrumentov držav članic za obvladovanje tveganj v obdobju 2014–2020: nacionalni in evropski okvir)*, ki jo je pripravil za svoj Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja in mnenja Odbora za proračun (A8-0339/2016),
- A. ker kmetijske trge že ves čas zaznamujeta nestabilnost in cenovna nestanovitnost, v zadnjih nekaj letih pa sta zaradi hitrega sosledja pretresov v povpraševanju, ponudbi in ceni postali strukturni značilnosti kmetijstva na evropski in svetovni ravni;
- B. ker se mora kmetijstvo spopasti s poglavitnim izzivom, povezanim z naraščanjem svetovnega prebivalstva in ker je pomemben del svetovnega prebivalstva še vedno podhranjen, zato se bosta še naprej krepila nestanovitnost kmetijskih trgov zaradi nihanj v proizvodnji in neravnotežje med ponudbo in povpraševanjem;
- C. ker podnebne spremembe in škodljivci, ki napadajo kmetijske rastline, škodljivo vplivajo na obseg kmetijske proizvodnje, posledice podnebnih sprememb, kot so suša in poplave, pa prispevajo k nestanovitnosti cen;
- D. ker imajo lahko makroekonomski pogoji ključno vlogo za nestanovitnost cen, vključno s strukturnimi dejavniki, kot so menjalni tečaji, cene energije in gnojil, obrestne mere

ter špekulacije na kmetijskih trgih;

- E. ker veliki svetovni proizvajalci na kmetijskih trgih razen EU vzpostavljajo ukrepe za blažitev nestanovitnosti cen, skupina G-20 pa je sprejela zaveze na področju kmetijstva za obravnavo tega vprašanja v okviru sonaravnega razvoja z bojem proti negativnim učinkom čezmerne nestanovitnosti cen kmetijskih surovin na prehransko varnost;
- F. ker imajo v vsaki regiji na svetu svoj proizvodni model in izvajajo različne ukrepe na področju okolja in dobrobiti živali, kar lahko precej vpliva na neto ceno proizvodnje, in ker bi morali biti evropski kmetje zmožni konkurirati na svetovnem trgu;
- G. ker lahko politične odločitve, denimo uvedba trgovinskih embargov, povečajo nestanovitnost cen kmetijskih proizvodov;
- H. ker v Evropski uniji ni prave varnostne mreže, s katero bi omejili nestanovitnost trgov, kar ima močan odvračilni učinek za ohranjanje kmetovanja na ozemlju Unije;
- I. ker so odprtje trgov in odločitve, ki so privedle do globalizacije gospodarstva v zadnjih desetletjih, zlasti zaradi sporazuma o STO in dvostranskih trgovinskih sporazumov, zagotovili boljšo pretočnost trgov, so pa prispevali tudi k zaostrovanju pojavnosti nestanovitnosti cen v kmetijstvu;
- J. ker se kmetje soočajo s povečanimi stroški proizvodnje in povečanjem dolgov kmetij in ker je med letoma 2005 in 2010 v EU izginilo 2,4 milijona kmetij, zaradi česar se je izgubilo veliko število delovnih mest na podeželju;
- K. ob upoštevanju, da so kmetijski trgi kot kraj srečanja med ponudbo in povpraševanjem po svoji naravi nestabilni, da prisotnost finančnih udeležencev to nestabilnost še povečuje in da nezadostna prožnost svetovnega povpraševanja po preskrbi s hrano glede na kmetijsko ponudbo povečuje učinek dejanskih ali domnevnih neravnovesij na udeležence na trgu, včasih s pretresljivim učinkom na cene kmetijskih proizvodov;
- L. ker bi lahko financiralizacija svetovnega gospodarstva in špekulacije, ki jo spremljajo, vplivale na kmetijske trge, kar bi lahko prispevalo k zaostrovanju neravnovesja na njih in povečevanju nestanovitnosti cen, ker se kmetijske surovine uporabljajo kot preprosta finančna sredstva; kot je poudarila kriza, ki jo povzročila hude proteste proti lakoti leta 2008, bi lahko bila ta pretirana financiralizacija uničujoča in etično oporečna, če ogroža prehransko varnost najslabše prehranjenih in najrevnejših ljudi na svetu;
- M. ker mora Evropska unija pomagati zagotoviti prehransko varnost v Evropi ter konkurenčen položaj evropskih kmetov in vrtnarjev na svetovnem trgu;
- N. ker sta kmetijski in agroživilski sektor pomembna za gospodarstvo EU in bi lahko prispevala k trajnostni rasti;
- O. ker nestanovitnost cen ustvarja visoko stopnjo negotovosti med proizvajalci in potrošniki, ker so v primeru nizkih cen ogroženi prihodki, sposobnost naložb in s tem dolgoročno vzdržnost njihovih dejavnosti, medtem ko bi lahko bile ogrožene možnosti prehranjevanja in dostop potrošnikov do osnovnih surovin zaradi visokih cen hrane, kar bi vodilo v krizne razmere;
- P. ker nestanovitnost cen škodi kmetijskemu in agroživilskemu sektorju, kar negativno vpliva na naložbe, rast in zaposlovanje in lahko resno vpliva na preskrbo potrošnikov,

prehransko varnost in dobro delovanje skupne kmetijske politike;

- Q. ker nestanovitnost cen vpliva na zmožnost kmetov za naložbe in ustvarjanje novih delovnih mest, to pa odvrča od modernizacije, inovacij, mlade od tega, da bi postali kmetje in generacijske pomladitve;
- R. ker je mogoče trajnostno kmetovanje, ki je vir zelo kakovostne hrane, zagotoviti le, če bodo odkupne cene za kmete ustrezne, tako da bodo lahko pokrili vse stroške trajnostne proizvodnje;
- S. ker bi lahko večja preglednost evropskih trgov in pravočasen dostop do informacij, ki ju omogoča digitalna revolucija, skupaj z drugimi orodji z boljšim in bolj objektivnim dostopom gospodarskih subjektov do razvoja kmetijskih trgov prispevala k omejitvi nestanovitnosti trgov in cen, kar bi pripomoglo k boljši zaščiti prihodka kmetov in preprečevanju špekulacij na kmetijskih trgih;
- T. ker skupna kmetijska politika, kot je bila prenovljena leta 2013, v sklopu politike za razvoj podeželja prinaša orodja za obvladovanje tveganja in ker se za ta orodja trenutno porabi samo 2 % proračuna iz drugega stebra in 0,4 % proračuna SKP;

Trenutne razmere in cilji

1. meni, da bodo kmetje vse bolj izpostavljeni nestanovitnosti cen, in sicer zaradi različnih vzrokov, kot so nestabilnost in nepopolnost kmetijskih trgov, vse večja globalizacija in razvitost kmetijskih trgov, večja spremenljivost ponudbe zaradi nepredvidljivosti podnebja, večja zdravstvena tveganja in nezanesljivo ravnovesje preskrbe s hrano;
2. meni, da je treba sprejeti bolj odločno in usklajeno politiko s ciljno usmerjenimi instrumenti na ravni EU in nacionalni ravni, da bi zagotovili večnamensko, trajnostno kmetijsko proizvodnjo po vsej Uniji ob poštenih in donosnih cenah ter zmanjšanje škodljivih učinkov za tiste subjekte, ki so najbolj izpostavljeni nestanovitnosti cen;
3. ugotavlja, da nestanovitnosti cen različno vpliva na različne kmetijske sektorje in da je treba določiti orodja javne politike in strategije udeleženih akterjev, namenjene blažitvi učinkov, ki bodo prilagojena posameznemu sektorju ter dejanskim, obstoječim in prihodnjim tveganjem za kmete;
4. ugotavlja, da medtem ko Evropska unija znižuje svojo strateško podporo kmetijstvu, njeni tekmeci na svetovnem trgu, zlasti Združene države, Brazilija in Kitajska, zagotavljajo znatna in vse večja javnoproračunska sredstva za razvoj novih modelov politike tveganja in za instrumente za zaščito kmetov pred učinki nestanovitnosti cen;
5. opozarja, da je Evropska unija edini kmetijski akter, ki je svojo kmetijsko politiko naslonil na podporo, ki ni vezana na proizvodnjo, obenem pa je v zadnjih letih odpravila svoje strateške podpore za kmetijstvo;
6. ugotavlja, da so ZDA s kmetijskim zakonom (Farm Bill 2014) razvile posebne zavarovalne police za različne kmetijske sektorje;
7. poudarja, da se je SKP v zadnjih desetletjih usklajeno razvijala, vendar pa njena glavna cilja – zagotavljati dostojen življenjski standard kmetov ter stabilna in zanesljiva preskrba s hrano po dostopnih cenah – ostajata veljavna;

8. v zvezi s tem poudarja, da je skupna evropska politika bistvena za sektor, ki je odgovoren za zagotavljanje zanesljive preskrbe s hrano in varnost hrane in ima ključno vlogo pri rabi naravnih virov ter vzdržnem gospodarskem in trajnostnem okoljskem razvoju podeželskih območij;
9. poudarja pomen sinergij med SKP in drugimi politikami EU;
10. ugotavlja, da je bila z nedavnimi reformami SKP dosežena skoraj popolna nevezanost neposredne pomoči na proizvodnjo, da se je nadaljeval proces konvergence za neposredna plačila in so v večji meri upoštevani družbeni, zlasti pa okoljski pomisleki;
11. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so se z leti zmanjšala proračunska sredstva SKP za ukrepe v zvezi s skupno ureditvijo trgov, kar odpira možnosti za ponovno nacionalizacijo SKP ter ogroža pravične in enake konkurenčne pogoje na enotnem trgu EU;
12. poudarja, da je povprečni letni prihodek kmetov v EU v zadnjih desetih letih ostal nespremenjen ali se je celo zmanjšal, proizvodni stroški pa so se nenehno povečevali, kar je povzročilo znaten padec števila kmetij, to pa ogroža številna delovna mesta na podeželskih območjih;
13. meni, da bi morala Komisija uporabiti celoten finančni manevrski prostor, ki ga ima na voljo v okviru enotne skupne ureditve trga;
14. obžaluje počasno izvajanje instrumentov enotne skupne ureditve trga za zmanjšanje škodljivih posledic nestanovitnosti cen in obvladovanje tržnih motenj;
15. poudarja, da se večina instrumentov za obvladovanje tveganja, vzajemnih skladov in instrumentov za stabilizacijo prihodka in zavarovanje, dodeljenih v okviru programov za razvoj podeželja, izvaja neenakomerno in so zanje predvidena omejena proračunska sredstva;
16. zato priporoča okrepitev sedanjih ukrepov iz drugega stebra, da bi povečali konkurenčnost evropskega kmetijstva in tesneje vključili organizacije proizvajalcev v proces izvajanja;
17. poziva Komisijo, naj opravi poglobljeno analizo vzrokov za slabo uporabo instrumentov, ki so na voljo v okviru drugega stebra SKP in za neustrezno izvajanje enotne SUT, da bi primerno prenovili ustrezne določbe;
18. poudarja, da je treba ohraniti nevezano neposredno pomoč iz sedanje SKP, skupaj s shemo enotnega plačila na površino, ki predstavlja nadomestilo za opravljanje javnih storitev in bistveni element pri zagotavljanju prihodkov in finančne stabilnosti za kmete;
19. poudarja pa, da sedanja SKP, ki ji primanjkuje odzivnih in učinkovitih instrumentov, ne obravnava ustrezno vse večje nestabilnosti kmetijskih trgov ali omogoča kmetom, da bi se odzivali na tržne signale oziroma razvili rešitve, s katerimi bi bili kos spremembam cen;
20. poziva Komisijo, naj sprejme nujne ukrepe za podporo kmetijskemu sektorju v najbolj oddaljenih in gorskih območjih ter na območjih z omejenimi možnostmi, kjer so stroški, proizvodnje, spravila in trženja proizvodov zunaj območij, na katerih so bili proizvedeni, bistveno višji kot drugje, ter določi posebne kazalnike za aktivacijo

ukrepov v okviru varnostnih ukrepov za kmetijske trge na teh območjih;

21. meni, da morata ostati prehranska neodvisnost in varnost EU ter razvoj konkurenčnega in trajnostnega kmetijstva po vsej Uniji, ki bo zadostoval potrebam državljanov, strateška cilja prihodnje SKP in da je nujno zagotoviti primeren življenjski standard za kmete;
22. meni, da vzdržna proizvodnja hrane ni možna brez evropskih kmetov, ki pa so nenehno izpostavljeni nestanovitnosti cen in so močno odvisni od stabilnih trgov in cen ter ustreznih javnoproračunskih sredstev in ukrepov za ohranitev konkurenčnost kmetij in družinskih kmetij;
23. v zvezi s tem poudarja pomembno vlogo mladih kmetov in novih udeležencev pri zagotavljanju prihodnosti evropskega kmetijstva;

Predlogi

Sektorska ureditev in pogodbeni sistemi

24. meni, da so primarni proizvajalci najšibkejši člen verige preskrbe s hrano, zlasti glede na vse bolj skoncentriran in velik maloprodajni sektor na evropski in nacionalni ravni, zato jim je treba dovoliti, da se združijo v organih, kot so zadruga, organizacije proizvajalcev ali lastna združenja ali medpanožne organizacije;
25. poziva Komisijo, naj olajša uvedbo pogodbenih sistemov s tem, da v skladu s členom 42 Pogodbe o delovanju Evropske unije prilagodi politiko EU na področju konkurence posebnim potrebam kmetijskega sektorja, in sicer z enotnimi predpis in izvajanjem v vseh državah članicah; meni, da morajo cilji SKP še naprej prevladovati nad pravili konkurence in da bi morale vse pobude za boljšo prilagoditev konkurenčnega prava posebnim lastnostim kmetijskega sektorja temeljiti na uredbi o enotni SUT;
26. poudarja, da je treba okrepiti pogajalsko moč proizvajalcev v prehranski verigi, in sicer na podlagi standardnih, preglednih, uravnoveženih in kolektivno dogovorjenih pogodb, da bi izboljšali možnosti kmetov v boju proti nepoštenim trgovskim praksam, za izboljšanje njihove konkurenčnosti, stabilnosti prihodkov, ustvarjanje dodane vrednosti in naložbe v inovacije;
27. poziva Komisijo, naj vzpostavi zakonodajni okvir EU, ki bo prepovedoval nepošteno trgovsko prakso v verigi preskrbe s hrano, zaradi katere lahko prihaja do nestanovitnosti cen na kmetijskih trgih;
28. poudarja, da bi morale pogodbe ustrezno dolgo trajati in določati ceno, rok za plačilo in druge pogoje za dobavo kmetijskih proizvodov;
29. meni, da je treba kmetom v različnih kmetijskih sektorjih omogočiti kolektivno pogajanje o pogodbenih pogojih prek organizacij proizvajalcev, ki bodo po velikosti ustrezale industrijskim ali distribucijskim skupinam, s katerimi se pogajajo;
30. ugotavlja, da lahko dolgoročne pogodbe, vključene v dobavno verigo, nestandardizirane terminske pogodbe, pogodbe s fiksno maržo in možnost za določitev cen za določeno obdobje glede na stroške proizvodnje proizvajalcem služijo kot instrument za obvladovanje vpliva nestanovitnosti na njihove marže;

31. meni, da bi bilo treba omogočiti uporabo novih instrumentov v pogodbenih razmerjih in da je treba zagotoviti tudi orodja za mediacijo v okviru pogodb;
32. ugotavlja, da medpanožne organizacije spodbujajo zaupanje in dialog med različnimi deležniki (proizvajalci, predelovalci in distributerji) in omogočajo ustvarjanje dodane vrednosti prek skupnih pobud, ki kmetom pomagajo bolje razumeti proizvodnjo in trg, spodbujajo dobro prakso in preglednost trga, napovedujejo proizvodne zmogljivosti, prispevajo k boljšemu upravljanju ponudbe in pripravljajo standardne pogodbe, ki so usklajene s predpisi Unije;
33. poziva Komisijo, naj spodbuja medpanožne organizacije na ravni EU, naj skupno ščitijo proizvajalce v sektorjih, ki so najbolj usmerjeni na čezmejne trge, kot je na primer sektor sadja in zelenjave;
34. priznava prizadevanja evropskih zadrug pri združevanju proizvajalcev in nudenju pomoči za izboljšanje njihovega položaja v vrednostni verigi in meni, da je treba zadruge spodbujati, naj sprejmejo večjo vlogo v kmetijskem sektorju in s tem blažijo posledice prekomerne koncentracije tržne nestanovitnosti;

Instrumenti za obvladovanje tveganj

35. priporoča nadaljnji razvoj instrumentov za obvladovanje podnebnih, zdravstvenih in gospodarskih tveganj, zlasti različnih oblik zavarovanj tveganj za kmetijsko proizvodnjo, instrumentov za stabilizacijo prihodka, mehanizmov za nudenje posameznih storitev in vzajemnih skladov v okviru tržno usmerjene SKP, da se omejijo učinki nestanovitnosti cen in spodbudi v prihodnost usmerjeno upravljanje kmetij;
36. poziva Komisijo, naj spodbuja izmenjavo primerov dobre prakse med državami članicami in razvoj novih orodij, ki bodo ne le poštena, učinkovita in odzivna, ampak tudi cenovno ugodna in dostopna za kmete, za preprečitev in obvladovanje tveganj, povezanih z nestanovitnostjo cen, in s tem vzpostavi temelje za razpravo o prihodnjih reformah SKP;
37. poudarja, da morajo imeti takšna orodja, ki so vzporedna sistemu neposrednih plačil, na voljo dovolj sredstev za povečanje odpornosti kmetijstva in zmanjšanje potreb po naknadnem kriznem upravljanju;
38. meni, da lahko sektorsko upravljani vzajemni skladi, ustanovljeni na pobudo kmetov, do neke mere omogočajo stabilizacijo prihodkov kmetov, dokler stopnje dobička od njihove proizvodnje nihajo;
39. meni tudi, da ti vzajemni skladi ne bi smeli nadomestiti podpore, ki jo nudi Unija in bi jih morala spremljati nacionalna podpora;
40. poleg tega poziva Komisijo, naj sprejme pobude in nudi spodbude za ustanovitev takšnih skladov, obenem pa zagotovi, da bo vsak prihodnji sistem za obvladovanje tveganja spoštoval in po potrebi dopolnjeval sisteme zavarovanj, ki so jih na nacionalni ravni sprejele države članice;
41. meni, da je nestanovitnost cen mogoče upravljati na državni ravni in države članice poziva, naj v svojih fiskalnih pravilih upoštevajo nestabilnost trgov tako, da kmetom omogočijo oblikovanje neobdavčenih mehanizmov za nudenje posameznih storitev;

42. meni, da so kmetje med gospodarsko najbolj ranljivimi udeleženci na trgu, zlasti tisti, ki vlagajo v razvoj svojih gospodarstev;
43. meni tudi, da bi bilo treba uvesti orodja SKP, kot sta učinkovita pomoč v obliki denarnih tokov pomoči ali sistem previdnostnega varčevanja, da bi preprečili, da bi naložbeni zagon izzvenel;
44. poudarja, da si kmetijska gospodarstva lahko privoščijo inovacije le, če so stroški kapitala nizki in imajo na razpolago določeno stopnjo likvidnosti; v zvezi s tem poudarja, da je stabilen prihodek eden od pogojev, ki kmetom omogoča dostop do posojil;
45. ugotavlja, da bančni sektor s svojo vlogo in dejavnostmi močno vpliva na proizvajalce in da vse večja zadolženost kmetij pomeni dodatno obremenitev sektorja v času nestanovitnosti;
46. poudarja pomen obveščanja kmetov o ključni vlogi Evropske investicijske banke pri podpiranju in razvoju gospodarstva na podeželju ter o tem kako si zagotoviti koristi od inovativnih finančnih instrumentov;
47. meni, da je treba kmetom in njihovim organizacijam zagotoviti boljše informacije o modernizaciji, trajnosti in konkurenčnosti kmetijskih gospodarstev ter usposabljanje na področju obvladovanja tveganj, tržnih podatkov, marž in nestanovitnosti;
48. poziva Komisijo naj v tesnem sodeluje z nacionalnimi organi in skupinami kmetov sprejme načrt za osveščanje o instrumentih za obvladovanje tveganja, ki so na razpolago v drugem stebru skupne kmetijske politike in v enotni SUT;
49. poziva države članice ter lokalne organe, naj okrepijo te vidike v svojih programih kmetijskega izobraževanja in poklicnega usposabljanja;
50. meni, da je zagotavljanje boljšega ravnovesja med ponudbo in povpraševanjem eden od načinov za stabilizacijo trgov in zmanjšanje nestanovitnosti cen;

Opazovalne skupine za spremljanje kmetijskih trgov in cen

51. meni, da morajo biti kmetijski trgi pregledni, kar se lahko doseže predvsem s pravočasnim objavljanjem obstoječih informacij o cenah in stroških na način, ki je zlahka dostopen in koristen za vse akterje v dobavni verigi, od proizvodnje do distribucije, s čimer bi omejili špekulacije in nestanovitnost cen;
52. ugotavlja pa, da transparentnost cen sama po sebi ne bo v ničemer izboljšala odpornosti kmetov na nestanovitnost cen niti ne bo razrešila strukturnih šibkosti v organizaciji trgov, kot je neravnovesje med ponudbo in povpraševanjem;
53. spodbuja oblikovanje evropskega zemljevida o razpoložljivosti kmetijskih proizvodov z informacijami v realnem času;
54. pozdravlja razširitev dodatnih instrumentov za spremljanje razmer na trgu na druge sektorje;
55. poudarja, da poznavanje procesa oblikovanja in gibanja cen ter povpraševanja prinaša pomembno prednost za kmete pri dogovorih o pogodbah z vsemi drugimi deležniki;

56. priporoča ustanovitev evropske opazovalne službe za spremljanje cen kmetijskih proizvodov v celotni verigi od proizvajalca do končne prodajne cene, da bi zagotovili dinamično analizo kmetijskih trgov po posameznih segmentih;
57. priporoča vključitev gospodarskih subjektov v pripravo ažurnih in ustreznih podatkov o gibanjih ter kratko- in srednjeročnih napovedi v mesečnih ali dvomesečnih intervalih, v skladu s posebnimi potrebam ustreznega sektorja;
58. poziva Komisijo, naj zagotovi potrebna sredstva za opazovalne službe, da bi jim omogočili pripravo priporočil in ne samo spremljanje motenj;

Orodja za preprečevanje in obvladovanje kriz

59. ugotavlja, da tradicionalna orodja SKP za obvladovanje kriz (državne intervencije in zasebno skladiščenje) v globaliziranem gospodarstvu niso več dovolj učinkovita;
60. poziva Komisijo, naj zato pripravi orodja javnega in zasebnega sektorja, ki se lahko med seboj združujejo in/ali dopolnjujejo, skupaj s prilagojenim obveznim mehanizmom zgodnjega opozarjanja, da bi zagotovili pravilno delovanje trgov ter za blažitev tržnih kriz;
61. meni, da bi morala Komisija za preprečevanje kriz uporabiti vsa orodja, ki jih že ima na razpolago v okviru enotne SUT;
62. obžaluje, da je uporabnost krizne rezerve nizka, predvsem zaradi proračunskih pravil, zlasti načela enoletnosti, ter zaradi prostih rok Komisije pri uporabi sredstev iz rezerve;
63. zato poziva, naj bo krizna rezerva zunaj proračuna SKP in se uporablja kot vir financiranja orodij za obvladovanje kriz;
64. meni, da so proticiklični ukrepi orodja za preprečevanje in obvladovanje kriz, v kombinaciji z orodji za obvladovanje tveganj, s pomočjo katerih lahko EU ukrepa na kmetijskih trgih v primerih „višje sile“, da se preprečijo znatna znižanja cen;
65. poziva Komisijo, naj opravi študijo o tem, kako razviti mehanizme za preprečevanje in odpravljanje kriz zaradi nestanovitnosti cen z uporabo proticiklične pomoči in da v okviru večletnega finančnega okvira zagotovi večjo prožnost v letnih proračunih, da bi se upoštevale proticiklične pomoči;

o

o o

66. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.